

7. ХОДЕНЕ ВЪВ ВЯРА

а) Ключови стихове

Рим. 10:17; Лк. 18:8
Як. 2:14-26; Мк. 11:22-24
Ин. 14:12; 1 Ин. 5:4
Евр. 11:1-40; Мк. 9:23

б) Въведение

Вярата е най-голямата сила във вселената, защото тя е средството, чрез което силата на Бога се освобождава в човешката практика. Без вяра е невъзможно да се угоди на Бога (Евр. 11:6). Никой от нас няма способността в себе си да удовлетвори Божиите изисквания или да изпълни работата на Божието Царство. Ние се нуждаем от свръхестествен дар и този дар е дарът на вяра. Вярата е силата, чрез която влизаме в един нов живот в Исуса. Тя е също силата, чрез която упражняваме този нов живот на Бога в нас. Вярата не е предмет на ума, но е по скоро акт на воля (Пр. 3:5). Тя означава непоколебимо упование и абсолютно доверие в Бога и Неговото Слово.

в) Петпръстно упражнение за вяра

Вярата има редица много важни елементи, които са взаимно свързани и които наистина трябва да бъдат неразделни, ако желаем да оценим в дълбочина тази голяма тема. Може да се каже, че без всяко едно от тези становища на вяра, не може да се изрази напълно, какво е вярата, нито вярата може да работи пълноценно в нашия живот, ако кое да е от тях липсва. Вярата е като ръка с пет пръста. Ако напишете "ВЯРА" на дланта на ръката, пръстите се събират и дават това здраво ръкостискане, което е вяра в действие.

1. Вярата е БЛАГОДАТ (Еф. 2:8-9)

Вярата е основата за нашето общение с Бога. Ние не сме спасени поради нашата собствена сила и праведност, но чрез благодатта на Бога, която става действителност в живота ни чрез вяра. Нито един от нас не се е новородил чрез свои собствени усилия. Дори нито един от нас няма сила да насочи нашето упование към Бога. По природа ние бяхме враждебно настроени към Бога и намирахме за невъзможно да се подчиняваме на Божието Слово (Рим. 8:7-8). Вярата в Бога е Божествен дар. Вярата в Бога е дадена като отговор на Божието Слово, което навлиза в нашия живот под действащата сила на Святия Дух. Ние сме вървели в пътя на своя живот, докато изведнъж Бог прогласява Словото Си в нашата ситуация. Резултатът от това е, че ние спираме и се обръщаме да чуем гласа, който ни говори. Когато се обърнем от нашата стара посока на живота и вместо това слушаме Словото Божие, след което Святият Дух ни носи нещо, което ние не сме имали преди това - дарът на вяра! (Рим. 10:17).

Вярата е благодат, която е станала действителност в нашия живот. Божията благодат идва при нас чрез вяра. Вярата прави канал между нас и Бога, през който Божията благодат може да достигне до нас. Без вяра не можем да приемем Божията

благодат. Този благодатен канал или тунел се създава, когато приемем Божието Слово.

2. Вярата е ИСТИНА (Юда 1:3)

В много случаи думата "вяра" е употребена в Новия Завет с пълен член (вярата). Това е знак, че има нещо определено за тази вяра, има някаква допълнителна информация (1 Кор. 16:13). Не е важно само да вярваме, важно е в какво вярваме. Има истина, която съдържа Божието откровение в нас за Исуса. Това е истината, която е основата на нашата вяра. Вярата не почива върху някоя добра идея или на някакво емоционално преживяване, което имаме. Тя се основава на провъзгласеното дело и слово на Бога в Исуса.

3. Вярата е ДАР (1 Кор. 12:9)

Този дар на вяра е за специфични случаи и нужди. Както другите духовни дарби, този дар на вяра отваря способности и потенциал, който не принадлежи на старото човешко естество. Това е вярата, която гледа на невъзможното и извиква: ще бъде направено. Този вид вяра е почти като обида за нашата плът и човешки ум, защото тя разчита с детска зависимост на Бога. Тя изисква да изоставим на страна нашите усилия и планове за нещата, които искаме да станат по нашия собствен начин и отново да се оставим на благодатта на Небесния ни Отец, за да ни даде благодатта, от която се нуждаем във време на нужда.

4. Вярата е СИЛА

Вярата е жизнена, динамична, ефективна и силна. Където и да чуем за вяра в Писанията, става нещо мощно (Д.А. 3:16). Исус ни даде няколко мощни, силни обещания на вяра (Мт. 21:22; Мк. 11:22,23; Ин. 14:12-14).

5. Вярата е ПОБЕДА

Хората на вярата са били винаги онези, които са знаели тайната, как да побеждават световната система (1 Ин. 5:4). Те знаят, как да се съпротивляват на враговете на Божието Царство. Разбира се вяра и подчинение са тясно свързани.

Вярата ни прави способни да вярваме на Божието Слово, а подчинението ни прави способни да го изпълним.

г) Вярата и Словото Божие

Вярата и Словото Божие вървят ръка за ръка. Вярата не е само добра идея, която се практикува. Истинската вяра зависи от Словото на Бога (Ис. 55:11). Вълнуващият факт, който вярата изповядва е, че Бог е общуващ Бог. Той има да каже нещо във всяка ситуация, и ако отделим време да го слушаме, ще чуем, какво Той ни казва. Словото на Бога твори вяра и призовава за вяра (Рим. 10:17). Не можем да живеем в истинската вяра докато не чуем Божието Слово за дадената ситуация. Тогавата това слово изисква вяра от нас и ние можем да стоим на нея. Има разлика между молитвата за нещо и стоенето във вяра. Молитва за нещо обхваща по-общ подход, в който твоят ум може да бъде или не може да бъде наясно по въпроса. Стоенето във вяра е отношение, което е взето в светлината на Словото от Бога. Всички факти може да не са ясни и начинът, по който вярата ще бъде изпълнена, определено няма да изглежда очевиден в момента. Но вярата знае! Тя има вътрешно разбиране на въпроса и убеждение на духа, който дава определен изход.

"Вярата е даване същественост на ония неща, за които се надяваме, убеждение за неща, които не се виждат." (Евр. 11:1)

Различието между вяра и добра идея е Словото Божие. Това е област, в която хората могат да допускат грешки, защото те позволяват на човешките си желания и амбиции да управляват и предявяват претенции за Божествено откровение, когато всъщност те нямат такова естество. От човешка гледна точка животът на вяра винаги е съпроводен с някакъв риск. Джон Уимбър обича да нарича вярата РИСК.

Святият Дух много често използва Писанията, когато е необходима ситуация на вяра, защото веднъж, когато ни ги е под чертал, ние можем да се връщаме към тях и да видим, че те не са се променили. Те не са предмет на твоя опит за

запаметяване и са лесно достъпни за тълкуване и правилно разбиране. Разбира се ние можем да получим слово от Бога чрез други средства като пророчество, видения, поучения и др.

д) Пет неща, които Словото на Бога прави за нас

1. То създава вяра в нас (Рим. 10:8,17)

Без Божието Слово не може да има вяра. Вярата е основана върху Божия непроменим характер (Як. 1:17; Пс. 9:10) и Неговото Слово (Чис. 23:19).

2. То ни подготвя за вярата (1 Ин. 3:21)

Словото на Бога е силно. То прониква до разделяне душата и духа, ставите и мозъка, и издирва помислите и намеренията на сърцето (Евр. 4:12). Словото на Бога може да разделя неща, които са част от нашата душа (напр. ум, чувства и воля) от неща, които са част от нашия дух (който включва Святия Дух и нашата Божествена съвест). То може да разделя ставите (напр. частите на тялото, които осъществяват движението) и мозъка (напр. тази част от тялото, която произвежда кръвни клетки, а от там произлиза живота). Като ученици на Исуса ние се нуждаем от дейност, но ние не трябва да бъдем заети и да изтощаваме краката си заради самата дейност. Ние трябва да вършим само Божиите работи, защото в тях има живот и те носят живота. Ние се нуждаем от Словото на Бога също и, за да издирва помислите и желанията на сърцето ни. Не трябва да развиваме мисли и идеи в Бога, но да не позволяваме на нашите мисли да се бетонират и така да се втвърдят в непреклонни желания, че да не желяем да ги поправим или променим.

Докато има нещо грешно в нашия живот, ние не можем да влезем в присъствието на Нашия Небесен Отец с истинско духовно доверие. Тук ни трябва кураж, за да живеем под проектора на Божието Слово (Евр. 4:1, 13).

3. То ни помага във вярата

Чудесното нещо относно Божието Слово е, че то ни осигурява с активна алтернатива за всички негативни мисли и желания на старото ни естество. Нашите умове са от значение за живота на вяра. Ние сме податливи на всичките впечатления на нашите пет сетива. Сатана се опитва да ни въвлече в робството на това, което е осезаемо и видимо. Той иска да живеем живота си на нивото на това, което виждаме пред очите си. Божията цел е да се обновяваме в желанията на ума си (Рим. 12:2). Ние трябва да стоим в живата сила на Словото Божие.

4. То ни направлява (Ис. 30:21)

Ние се нуждаем от Словото на Бога, за да ни направлява, така че да знаем не само, как да приемаме Неговите източници, но също да знаем, как да ги употребяваме. Когато Бог говори Словото Си ние можем да му се доверим, защото Той управлява ситуацията и знае най-доброто.

5. То утвърждава вярата в нас

Бог често ще ни дава Слово, което ще ни направи способни да продължим да стоим във вяра (Ис. 66:9).

е) Пет пречки за вярата

1. **Самонадеяност** (Пр. 3:5; Ер. 23:25-32).
2. **Страх** (Мк. 4:40; Ин. 14:1).
3. **Търсене на слава и похвала от хора, а не от Бога** (Ин. 5:44).
4. **Съмнение** (Як. 1:6-8; Мк. 11:23).
5. **Виновна съвест** поради неподчинение на Божието Слово и неизпълнение на това, което Му е угодно (1 Ин. 3:21-22).

ж) Твоят Бог е прекалено малък

Сатана знае, че ако живеем с намалена представа за Бога, то тогава нашата вяра няма никога да се издигне до нуждата. Бог е най-големият фактор за вяра. Бог е жив и деятелен. Ние сме във връзка с Бога, Който направи вселената. Вярата е като голям експеримент в Бога. Ако Бог не съществува, тогава вярата ще отпадне. В действителност нивото на нашата вяра показва размера на нашия Бог. Бог призовава хората Си да го опитат (Мал. 3:10). Християнската вяра е за всичко това. Същата мощна сила, която Бог употреби, за да възкреси Исус от мъртвите, е на наше разположение според нашата вяра (Еф. 1:19-20).

з) Ти си прекалено малък

Ако Сатана не успее да атакува нашата представа за Бога, той насочва вниманието ни върху нас самите. Той започва с това, което знаем, че е слабост на нашата плът и природа, и го раздухва, докато в нас не остане никаква следа от вяра в Бога или нас самите. Много хора живеят с такава бедна себепредстава, че намират вярата за невъзможна. Ние трябва да влезем в това, което сме в Исуса.

Библията казва:

"Затуй, ако е някой в Христа, той е ново създание; старото премина; ето всичко стана ново." (2 Кор. 5:17)

Ние трябва да видим себе си в Христа и да погледнем над слабостта на старото ни грешно естество. Когато стоим във вяра за всяко отделно нещо, Сатана ще използва определени фактори, нещо което си е в реда на нещата. Той ще се опита да внесе съмнения относно Словото Божие и по този начин ще се опита да смеси малко рационализъм с вяра, или ще се опита да причини чувство на слабост, недостойност, неяснота, отчаяние, потиснатост, безнадеежност и дори смърт. Тези чувства обаче не са цялата действителност! Цялата действителност е Бог.

Действителност е това, което Бог направи за нас в Исус. Това е което Бог прави и ще продължава да прави в силата на Неговия Свети Дух. Това не е път за бягство от реалността. Това не е начин, чрез който да се опитваме или преструваме, че трудностите не са там. Вярата не е илюзия. Ние не отричаме реалността на болката или истината за някоя моментна ситуация. Вярата казва: "Да има!". Тази истина е Бог! Ако Авраам се беше сблъскал с фактите, къде щеше да го отведе това? Той погледна напред и послуша обещанията на Бога (Евр. 11:12). Вярата е винаги там, където се прави избор. Ние трябва да изберем или свидетелството на Бога, или свидетелството на хората. Ние трябва да изберем или да приемем нещата такива, каквито са или изглеждат, или да застанем във вяра с Бога, Който казва, че нищо не е невъзможно за Него.

Вярата гледа на Бога. Вярата вижда Божията сила. Вярата почива на Словото на Бога. Вярата действа в Божията сила. Вярата е от Бога от началото до края. Тя е родена в Неговото сърце и Той я посява в нашите сърца. Затова вярата е нашата победа, защото

"По-велик е Оня, Който е във вас, от онзи, който е в света." (1 Ин. 4:4)

и) Седем стъпки за ефективна вяра

1. Изграждайки нашето общение с Отца

Когато Исус учеше учениците си да се молят, Той им каза да се обърнат към Техния Небесен Отец (Мт. 6:9). Ние сме Божии чада (Рим. 8:16). Упованието в Небесния ни Отец е основата на нашата вяра. Всяко нещо, което разрушава това общение, разрушава вярата (1 Ин. 3:21-22). В сърцето на вярата стои нуждата от съвместно общение между Бог, Нашият Отец, и нас като негови деца. Ние трябва да отидем при Него и да Го помолим за нещата, от които се нуждаем в момента. Ние трябва да сме способни да Го погледнем в очите и да знаем, че има

доверие между нас (1 Ин. 1:8-9). Вярата работи най-добре при безупречна служба, затова трябва да водим сметките си с Нашия Небесен Отец точно и ежедневно.

2. Слушайки Бога

Вярата зависи от слушането на Божието Слово. Веднъж, щом сме чули Божието Слово по даден въпрос, ние можем да си позволим да чакаме Неговия отговор, независимо колко време ще отнеме. Важно е да чакаме за Божието Слово, да го опитваме и да го държим, да сме уверени, че стоим на земята на вярата.

3. Изгради твоя Евен-езер

В Стария Завет Евен-езерите са каменни стълбове, които са издигани като свидетели за дадената помощ от Бога (напр. 1 Цар. 7:12). Те са служили като свидетелство за Божията добрина към онова поколение и към бъдещите. Вярата се гради върху вяра. Колкото повече вървиш във вяра, толкова по-голямо свидетелство ще имаш за спасителната сила на Бога. Ето защо истинските хора на вяра не могат да бъдат разколебани в тяхното доверие към Бога. Те могат да те вземат на обиколка и да ти покажат своите Евен-езери. Необходимо е понякога да се върнем назад и да видим нещата, които Бог е направил за нас чрез вяра. Те са там и стоят като неоспорими свидетели за Божията доброта.

4. Използване на дарбите на Святия Дух

Ако прочетеш 1 Коринтяни 12:7-11, ще установиш, че Бог е промислил разнообразие от дарби, които са необходими за живота на вяра. Има духовно разбиране и знание; дарба на разпознаване и вяра. Те всички са част от Божията промисъл за живот на вяра и са на разположение на онези, които ги търсят и се нуждаят от тях. Дарът говорене на езици е особено подходящ, когато търсим Божията мъдрост по определен въпрос.

Ние трябва да предоставим място на Божия Дух да действа, защото Той знае, как да се моли (Рим. 8:26).

5. Искайте с вяра

Исус учеше:

"Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори." (Лк. 11:9)

Вярата е познаване на Божията воля и просто отиване с това знание пред Отца, за да потвърди молбата. Повечето хора се молят без знание и затова не са сигурни, дали на тяхната молитва ще бъде отговорено, или не. Най-предизвикателната и понякога най-продължителната част от упражняването на вяра не е искането с вяра, но процеса, който изгражда вярата. Веднъж, когато си сигурен, ще имаш голям мир и увереност в Духа и няма да има никакво значение, колко време ще бъде необходимо за неговото осъществяване (Мк. 11:24).

6. Извоювай освобождение от Сатана

Необходимо е да изискваме от Божиите ресурси за употреба лично от Него. Сатана успешно се е хванал за хората в областта на финансите и силата. Той се опитва да възпре това, което законно принадлежи на Бога, като държи Божиите хора в бедност и нужда в тяхната работа за Царството. Това не е редно, затова ние трябва да се научим, как да вземаме надмощие над Сатана в хвалението и молитвата, за да се освободят тези неща от неговата ръка. Затова трябва да се научим да оставим врага да осъзнае нашите молитви. Ние не искаме нищо от него, но ние ще направим да разбере, че няма да му позволим да спре, кое да е добро нещо, принадлежащо на Бога. Страхът много често е фактор, който пречи на хората да ходят във вяра. Той не е от Бога (2 Тим. 1:7). Ние трябва да разберем, че в Исус ни е дадена власт да побеждаваме врага и да освобождаваме източниците, които са ни необходими, в Неговото име (Кол. 2:15; 3:17).

7. Върни се отново към първото Слово

След като сме приели потвърждението на вярата, много често след този период ставаме уязвими към атаката, посята чрез семена на объркване. В такова време ние трябва да се върнем отново към първото Слово на уверение. Бог не е Бог на безредието, но на реда. Ако имаш истински проблеми, тогава вземи всичките си трудности и ги сподели с човек на вярата, на когото знаеш, че можеш да се довериш (Ис. 55:11-13).

"Когато дойде Човешкият Син, ще намери ли вяра на земята?"
(Лк. 18:8)

й) Въпроси и дискуссионни точки

1. Какви уроци на вяра можем да научим от живота на Авраам (Рим. 4:17-20)?
2. Можем ли да ги "назовем и изискваме"?
3. Защо вярата е риск?
4. Защо хората с ниска самооценка намират вярата за трудна, дори невъзможна?
5. Може ли по логичен или рационален начин нашата вяра да бъде освободена?
6. Кой е източникът на нашата вяра и на всяко наше снабдяване?
7. Наистина ли е това, което виждаме, или е това, което Бог казва?

к) Обобщение и приложение

1. Вярата освобождава Божията сила.
2. Вярата е вертикално доверие, а не хоризонтално вярване.

3. За да си християнин, вяраваш, означава да си роден във вяра. Предизвикателството на Исус е да бъдем верни на нашето унаследено право и да живеем чрез вяра.
4. Вярата се дава като резултат от Божието Слово, прието в живота ни.
5. Нашата вяра ще расте като опознаваме Бога и Неговото Слово (Библията).
6. Вярата не расте поради нашите лични усилия, но като гледаме на Бога (Евр. 12:2; Мк. 11:22).
7. Нивото на нашата вяра показва размера на нашия Бог.